

Вяра

Четвърта неделя на Великия пост - на преподобни Иоан Лествичник, за бесноватия

Ако можеш да повярваш,

Всичко е възможно за вярващия (Марк. 9:23)

казва Христос в днешното свето Евангелие

Благослови, отче!

Благочестиви християни! Бог, Който е безмерно милостив, богато излива голямата Си милост върху достойни и недостойни, върху болни и бесновати, както ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Марко, зачало 40

Вонова време, отиде един човек при Иисуса, поклони му се и рече: Учителю, доведох при Тебе сина си, хванат от ням дух:дето и да го прехване, тръшка го, и той се запеня, и скърца със зъби, и се вцепенява. Говорих на учениците Ти да го изгонят, ала не можаха.Иисус му отговори и рече: о, роде неверен, докога ще бъда с вас? докога ще ви търпя? Доведете го при Мене! И доведоха го при Него. Щом бесният Го видя, духът го стресе, той падна на земята и се валяше запенен.И попита Иисус баща му: колко време има, откак му става това? Той отговори: от детинство,и много пъти духът го хвърляше и в огън, и във вода, за да го погуби, но, ако можеш нещо, смили се над нас и ни помогни. Иисус му рече: ако можеш да повярваш, всичко е възможно за вярващия. И веднага бащата на момчето викна и със сълзи казваше: вярвам, Господи! помогни на неверието ми.А Иисус, като видя, че се стича народ, запрети на нечистия дух и му рече: дух неми и глухи,

Аз ти заповядвам: излез из него, и не влизай вече в него! И духът, като изкрещя и го стресе силно, излезе, а момчето стана като мъртво, та мнозина казваха, че то е умряло. Но Иисус, като го хвана за ръка, изправи го, и то стана. И като влезе Иисус в една къща, учениците Му Го попитаха насаме: защо не можахме ние да го изгоним? Отговори им: тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост. Като излязоха оттам, минуваха през Галилея, и Той не искаше някой да узнае. Защото учеше учениците Си и им казваше, че Син Човечески ще бъде предаден в човешки ръце, и ще Го убият, и на третия ден след убиването ще възкръсне. (Марк. 9:17-31)

ТЪЛКУВАНИЕ

След като Христос бил в Кесария и разказал на апостолите за предстоящите Си страдания и шест дни след това се преобразил на Тавор планина пред тримата Си апостоли, и след като се върнал при другите апостоли, които спорели с книжниците, когато Христос попитал книжниците, защо спорят, тогава един човек от народа рекъл: *„Учителю, доведох сина си при Теб, защото е обладан от бяс и много се мъчи, щом го прихване по новолуние“*. А тези страдания не му били причинявани от новолунието, както и до днес мислят някои наивни хора, а дяволът нападал детето по новолуние, само и само да кажат хората, че това му става от новолунието и така да похулят Бога, който е създал луната, както направил и бащата на бесноватият, който укорявал Христовите апостоли, че не можели да изцерят сина му. А Христос, за да покаже, че не апостолите са виновни, а собственото му неверие, го укорил и рекъл: *„О, роде неверен и сляп, защо не разбирате истината? До кога ще ви търпя?“*. С това Христос показал, че иска кръстна смърт, за да не гледа повече тяхното неверие и да не слуша хулите им, с които укорявали светите апостоли, че не можели да изцерят обладания от бяс. Не помисляли, че

апостолите били просветени от Светия Дух, за да проповядват Божието слово, с което просветиха целия свят. А милостивият Христос Бог, макар да бил нскърбен, пак попитал, от колко време го мъчи този демон. Не че Христос не знаел, но с това искал да ни научи да не гледаме времето, а да имаме надежда в Бога. Тогава го изцерил с голяма кротост, защото не изтъкнал Своята сила, а неговата вяра, като му рекъл: Ако можеш да повярваш, всичко е възможно за вярващия, на което той казал: Вярвам Господи! Помогни на неверието ми! И като наредил да доведат момчето при Него, Господ заповядал на демона да излезе от него и да не влиза повече в него. От тук ясно се вижда, че дяволът бил влязъл в него, заради неговото неверие, но пак по Божия воля, защото дяволът няма власт да влезе в човек, ако Бог не му позволи, както не успя да навреди на Иов, до като Бог не му позволи. И дяволът наистина щял да убие бесноватия, ако Христос не му бил забранил, защото, като го свалил на земята, го задушавал и мъчел, така, че мнозина казали, че момчето е умряло. А Христос го изправил на крака, дал го на баща му и влязъл в къщата. Тогава апостолите се уплашили да не изгубят Божиата благодат и попитали Христа: „Защо ние не можахме да го изцерим?“. А Той казал: „Който иска да изгонва бесове, трябва да пости“. Защото, който пости, лесно издига ума си към Бога и молитвата му става приятна на Бога, а молитва съчетана с пост е много страшна за дявола. За това трябва винаги да имаме тези две добродетели, защото постът и молитвата избавят човека от смърт, понеже колкото повече се ограничава стомахът, толкова повече се смирява сърцето, а когато стомахът е сит и задоволен, тогава и мисълта му полудява. И така постът донася на човека здраве и веселие, а пиянството и преяждането му носи душевна и телесна смърт. След това чудо Христос започнал да предсказва на апостолите Своите страдания, които щял да претърпи доброволно, за да се уверят, че Той Сам се предава на смърт за спасението на човешкия род. За това им казал предварително: „*Никой не*

може да вземе от Мен душата Ми, но Аз Сам я предавам. Защото имам власт пак да я взема“ (ср. Иоан. 10:18). И след като казал на апостолите скръбните думи, че ще го измъчват, ги зарадвал, като казал, че ще възкръсне на третия ден. С това ни учи, че след всяка скръб идва радост.

ПОУЧЕНИЕ

Християни! От днешното свето Евангелие добре разбираме, че няма по-голяма сила против дявола от поста и молитвата. Потрудете се за тези безценни добродетели и се украсете с тях, та да посрещнем Христовото възкресение и да влезем в ангелската радост, до като вратата на поста и на всички добродетели е отворена, за да не хлопаме после напразно, защото Христос ще ви каже: *Не ви познавам. „Махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие“* (Мат.25:12, 7:23). Сега е времето да влезем в онази радост, защото вратата е отворена, тя е малко тясна и през нея се влиза трудно, но вътре е широко и радостта голяма. Постът, както всеки човешки труд от начало ни се стува тежък и уморителен, а после става лек, радостен и приятен, орачът сее с труд и скръб, но жъне с весели песни, войската отива на бой с голям страх, но се връща с веселие, търговецът пътува дълго време и търпи беди и страхове, но като се върне с печалба, забравя всичко и се весели с чедата и приятелите си. Така и ние нека не гледаме трудностите, свързани с поста, а да се стремим, да го извършим до край, защото щом се роди светлото Възкресение и видим душевната си печалба, ще се радваме неизказано (ср. Иоан. 16:20-22). За това сме длъжни да не пропиляваме напразно времето на поста, което е установено, за наше спасение, и да не казваме, че имаме време за покаяние, защото не знаем дали утре ще сме живи, защото днес виждаме много хора да ядат и пият, а утре ги няма, умират. За това да не отлагаме покаянието си за друго време, защото времето не е в нашата власт, но да бъдем винаги готови, защото дните са

лукави и времето е излъгало и погубило мнозина, както погуби фараона. Той рекъл: *„Утре ще пусна евреите“*, а на сутринта отложил това за следващата сутрин. И така от *„утре“* на *„утре“*, до като потъна и се удави в морето. Най-глупав е човекът, който отлага покаянието за старини, защото не знае дали ще остарее, пък дори и да знае пак не бива да отлага покаянието си за старини. Защото старостта донася със себе си много беди: тогава очите не довиждат, ушите не дочуват, силата намалява и така днес човек го боли главата, утре кракът, до като смъртта го посече неподготвен и без покаяние. О, вие възрастни! Не чувате ли смъртния час, който винаги вика в ушите ви: *„Старци, времето приближава, смъртта идва като гост, станете да я посрещнете, тоест, покайте се поне на старини, влезте в Божието лозе, поне в единадесетия час и се потрудете, та да получите еднаква награда с онези които са там от първия час“*. Но виждам, че мнозина старци тичат да събират сребро и злато, приемат от човеците слава и чест, приемат достойнство и началство, сядат на богати трапези, ядат, пият и играят с младите, без да се срамуват от старостта си. За това е празна такава надежда, без покаяние и подготовка и на стари, и на млади, и на малки дечица, а никой не знае смъртния си час. За това не бива да отлагаме покаянието си в бъдещето, защото сега е време за покаяние и добротворство, сега е време да изоставим преяждането, пиянството, блудството, гнева, завистта, грабежа и всяка неправда, сега е време да обикнем поста, молитвата, чистотата, любовта, милостинята, покаянието и изповедта, които са светло оръжие. Да не отлагаме покаянието си за друго време, защото не можем да намерим по-добро време от сегашното, понеже не знаем, до кога ще сме живи, както е рекъл Сам Христос: *„Бдете и се молете, защото не знаете в кой час ще дойда да платя на всекиго според делата му или с мъка, или с Небесното царство“*, което дано да получим всички с Христовата помощ, Нему слава във вечните

векове, амин.

"Софроние" на епископ Софроний Врачански

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

**ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И
ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА**

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

**ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА
ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА
БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА**

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ

МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО